69ste JAARGANG No. 8427 WOENSDAG 14 MEI 1952 VIER PAGINA'S

AMIGOE DI CURAÇAO

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Abonn.-prijs Curaçao en Bonaire ƒ 2.50, Aruba, Suriname, Bovenwinden ƒ 2.50. — Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbet.).
Kantoor: Conscientiesteeg 27—29. Telefoon: Redactie 3858 — Administratie 3550.
Uitgave N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao.
Hoofdredacteur: Ad. Versney.

Ronde Tafel toont groeiende gelijkenis met Centrifuge

Hernieuwd overleg en petit comité op Regeringsniveau voorgesteld

's-Gravenhage — Gistermiddag werden de eerste officiële tekenen waargenomen, dat de R.T.C. haar eindstadium is ingegaan zonder gerechtvaardigde hoop op succes. Een communiqué van de delegatievoorzitters zegt dan ook het volgende:

Nadat, aansluitend op het overleg in de afgelopen week in de vergadering van de centrale sectie op Maandag voor enige belangrijke punten nieuwe redacties zijn vastgelegd, waarmee een nagenoeg afgerond geheel is verkregen, is in de vergadering van de centrale sectie van hedenmiddag door de Surinaamse delegatie voorgesteld om, teneinde de verkregen resultaten aan een rustige beschouwing in Suriname te kunnen onderwerpen, het thans gevoerde overleg tijdelijk op te schorten en de conferentie derhalve te verdagen om zich in Suriname nader te kunnen beraden omtrent de te vestigen nieuwe rechtsorde. Het voorstel zal eerst in de delegaties besproken worden, waarna de centrale commissie hierover morgenmiddag beslist.

Verklaringen van Dr Da Costa Gomez.

De delegatievoorzitter van de Nederlandse Antillen dr Da Costa Gomez, die volgens een bericht van gisteren aan de correspondent van de „Beurs" verklaarde, dat de verschilpunten aan het verminderen zijn, doch niet allen werden opgelost, zodat de einddatum van de Conferentie dan ook niet valt vast te stellen, legde gisteravond via de Wereldomroep de volgende verklaring af:

De geschilpunten van de delegaties ter R.T.C. hebben zich aanmerkelijk toegespitst. De Surinaamse delegatie heeft hedenmiddag een verklaring afgelegd in de Centrale Commissie, die hier op neerkomt, dat het beter is de conferentie te verdagen, opdat de gedelegeerden gelegenheid krijgen om zich met hun regeringen te beraden op de inhoud van het veranderde werkstuk, dat na de beraadslagingen in de secties en Centrale Commissie thans aan de delegaties wordt voorgelegd.

De Antilliaanse delegatie zal morgen haar standpunt mededelen.

In de vergadering van hedenmiddag hebben de Antilliaanse leden van de Centrale Commissie medegedeeld, dat mogelijkerwijs een bijzondere commissie van overleg, gevormd uit de drie delegaties bemiddeling kan verlenen, om met behoud van de verkregen resulta en de geschilpunten uit de weg te ruimen. Morgen zal ook hierover beslist worden. De Antilliaanse delegatie treedt tot op heden in alle besprekingen unaniem op. Wij zijn bereid desgewenst een kerngroep te vormen om de besprekingen voort te zetten.

Mocht de Surinaamse delegatie blijven staan op het verzoek om in rustige, interne sfeer de nieuwe voorstellen te bespreken, dan hebben wij niets daar tegen.

Evenwel zijn wij bereid de besprekingen hier voort te zetten in petit comité. Morgen zal blijken of wij een uitweg vinden.

Ik heb nog altijd het vertrouwen, dat wij morgen de gerezen moeilijkheden te boven zullen komen. De vernieuwing van het Koninkrijk eist de grootste inspanning van ons allen. De wil om elkander te verstaan en gemeenschappelijk de vernieuwingen tot stand te brengen, is onmiskenbaar aanwezig.

Antilliaanse delegatie overweegt compromisvoorstel

Hierna vernam het A.N.P. nog nader:

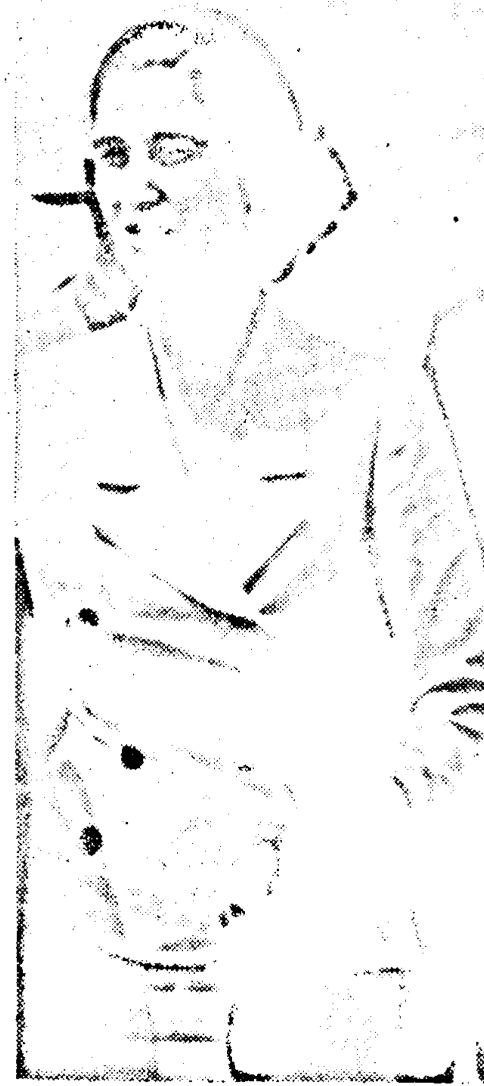
Er zijn in de kringen van de delegaties tekenen, die er op wijzen, dat men zich niet voetstoots zal neerleggen bij het voorstel van de Surinaamse delegatie om de RTC op te schorten.

Naar een redacteur van het ANP heeft vernomen, bestaat er vooral bij de delegatie van de Nederlandse Antillen het verlangen om de geschilpunten alsnog uit de weg te ruimen en mocht er op het welslagen daarvan geen uitzicht zijn om dan als compromis de besprekingen te laten voortzetten door een te benoemen commissie van overleg. Het gevolg van de schorsing, zoals de Surinaamse delegatie die voorstelt, zou, zo zegt men, kunnen zijn, dat men over bijvoorbeeld een jaar weer helemaal overnieuw zou moeten beginnen.

Een compromis zou nu mogelijk kunnen worden gevonden in deze vorm, dat van elk der delegaties enkele leden bijeenblijven om overleg te plegen, dus zonder dat er uiteraard besluiten zouden kunnen worden genomen en deze zouden dan moeten proberen een oplossing te vinden van de geschilpunten en deze oplossing zodanig voorbereiden, dat bij een latere hervatting der conferentie beslissingen op korte termijn kunnen worden genomen.

De delegatie van de Nederlandse Antillen bespreekt heden en morgen het voorstel van de Surinaamse delegatie en zal daarna haar mening neerleggen in een brief aan de centrale sectie.

Wij tekenen hierbij aan, dat genoemd compromis niet het gesignaleerde nadeel uit de weg ruimt, nl. dat de conferentie geschorst en later wee. hervat zou moeten worden. Dit blijft immers ook bij voortzetting van overleg en petit comité noodzakelijk. Overigens blijft het de vraag, of deze herhaling van het vooroverleg ter R.T.C. tot resultaten zal leiden, waar het eerste overleg en petit comité niet doeltreffend is gebleken.

FRANCO'S DOCHTER. — De Markiezin van Villaverde arriveert in Napels na een bezoek aan Athene. Ze werd vergezeld door haar echtgenoot.

Louisiana. — Een charge met ammoniak en gas tegen een 120-tal gevangenen heeft een einde gemaakt aan een hongerstaking van vier dagen in een kamp van de staatsgevangenis alhier. De hoofdbewaker ging 25 opzichters en gevangenbewakers in de eetzaal van het kamp voorop en zette de 25 heethoofden, die de staking hadden op touw gezet, achter slot en grendel, nadat hij van enkele „onschuldige lijders" in het kamp, waaronder enige ouden van dagen, die de gevolgen van de staking waren beginnen te voelen, een smeekbede had ontvangen. De gevangenen waren in staking gegaan uit protest tegen de lange werkuren op de suikerrietvelden der gevangenis.

Valse beschuldiging door Antilliaanse delegatievoorzitter

Nederlandse amendementen werden WEL gepubliceerd

In het Morgenblad „Today" staat heden de toespraak afgedrukt, welke Dr d. C. Gomez gehouden heeft voor de in Nederland studerende Antillianen, en die Maandag j.l. in hetzelfde blad beknopt verslagen stond.

Deze toespraak, als gerapporteerd in dit blad, bevatte een aantal opzienbarende verklaringen, die in de Statenvergadering van Maandagavond door de heer v.d. Hoeven met klem van redenen ter dege aan de kaak werden gesteld. Ook wij hebben in onze kolommen op de onhoudbaarheid van de beweerde uitspraken gewezen.

Nu wij de letterlijke tekst van deze rede onder ogen hebben, is het duidelijk, dat het verslag op zeer belangrijke punten niet correct geweest is. Hier volgen enkele voorbeelden.

De toespraak luidde:

„En nadat de drie regeringen de RTC hadden voorbereid, waren wij in de Antillen er van overtuigd, dat op de grondslagen van het overleg, wel degelijk een nieuwe rechtsorde kon worden opgebouwd".

Maar het verslag:

„In de Antillen, vervolgde de heer Gomez, was men er van overtuigd, dat de RTC door de drie Regeringen voldoende was voorbereid".

Het „Today" verslag bevat verder de volgende alinea:

„Het werkstuk werd gepubliceerd en daarover heeft men van te voren van gedachten kunnen wisselen".

De pendant hiervan is echter niet met zekerheid in de originele tekst terug te vinden. Wellicht is bedoeld de volgende passage, die er het meest op lijkt:

„Nu is het erg jammer, dat het werkstuk wel is gepubliceerd, wel openbaar is gemaakt, maar dat de wijzigingen voorgesteld door de Nederlandse delegatie aan niemand bekend zijn. Onze volken en ook niet het Nederlandse volk hebben er kennis van kunnen nemen."

Deze alinea is in ieder geval het citeren waard, omdat ze in ieder geval authentiek is en een verklaring bevat, die in flagrante strijd met de waarheid is.

Dr d. C. Gomez beweert daar glashard voor het grage, en wellicht al te critiekloze oor der studenten, dat de Nederlandse amendementen geheim gehouden zouden zijn en niet bekend gemaakt, noch aan het volk van de Antillen, noch aan dat van Nederland.

Het is zonder meer diep betreurenswaardig, dat een vertegenwoordiger van ons volk, die gezonden werd om de geest van saamhorigheid der drie Rijksdelen om te gaan zetten in een blijvende vereniging er van zulke onjuiste beweringen gebruikt om beschuldigingen te lanceren aan het adres van een daarvan, en daardoor de saamhorigheid te vertroebelen in plaats van te bevorderen.

Feit is immers, dat de amendementen van de Nederlandse delegatie per Nieuwsbuletin van ANP d.d. 12, 13 en 14 April toegezonden werden aan allen, die abonné van deze dienst zijn.

D.w.z. aan alle Nederlandse kranten, aan de kranten van de Antillen, althans voor zover ze deze dienst hebben, d.w.z. de „Amigoe di Curaçao" en de „Arubaanse Courant". En verder aan talrijke overheidsinstanties in de Antillen, zoals b.v. ook de Staten, waar deze bulletins voor de leden ter inzage worden neergelegd.

Wij hebben slechts de amendementen op de eerste 2 punten gepubliceerd, omdat de grote meerderheid slechts redactiewijzigingen bevatten, en omdat ze niet begrijpelijk zouden zijn, zonder ook de punten, waarop ze betrekking hebben, af te drukken, hetgeen te omvangrijke copy zou maken in verhouding tot het belang, dat ze voor onze lezers kon hebben. Het is zeer wel mogelijk dat de Nederlandse kranten een zelfde redactioneel beleid gevolgd hebben en dat ook zij zich dus van publicatie onthielden.

Maar dit alles maakt genoemde verklaring van onze delegatievoorzitter niet minder laakenswaardig. Waar deze zelfde heer zo luidruchtig aan anderen verweten heeft dat zij door hun publicaties, de geest en daarmee de kans van slagen van de RTC in gevaar brachten, moet het ons van het hart, dat hij zich hier op onvergelijkelijk veel ernstiger wijze schuldig gemaakt heeft aan de fout die hij anderen naar het hoofd slingerde.

Recht tot het Hart

— Het geluk ligt niet in de dingen zelf, maar in het genoegen, dat we er in vinden.

het nieuws van vandaag

De troonrede van onze Landvoogd schildert het Antilliaanse landschap, zich badend in het zonnetje van het optimisme. Dit kan allerminst „gezocht" genoemd worden. Er zijn inderdaad stralen genoeg om het landschap een gulden bad te geven. Wij doen hier maar enkele grepen naar punten die het meest in het oog sprongen:

„De bedrijfsresultaten van de Curaçaosche Bank over 1951 waren gunstig. De gouddekking van de door de Curaçaosche Bank uitgegeven bankbiljetten bedraagt nog steeds ruim 100%. De tegoeden van het muntbiljetten- en het muntfonds bedragen onderscheidenlijk ƒ 1.288.796 en ƒ 1.241.790."

En wat de scheepvaart betreft:

„Het aantal Curaçao aandoende schepen nam over 1951 met 11.3 procent toe. In bruto registertonnen gerekend was de toename voor Aruba 6.8 en voor Curaçao 18 procent, beiden vergeleken met de cijfers over 1950. Vermindering is voorshands niet te verwachten."

Bovendien wijst de Troonrede op zulke belangrijke vorderingen in onze gemeenschap als „het bouwen van een afdak voor het in orde brengen van netten en lijnen" der vissers.

Doch daarnaast was er ook veel optimisme, dat slechts mogelijk gemaakt werd door een oogje dicht te knijpen. Zo was er de verwijzing naar de RTC, die bijzonder na de berichten van de laatste dagen, meer de uitdrukking was van de wens, die de vader der gedachten is, dan van de minder rooskleurige werkelijkheid. De alinea, waar deze vermelding mee besluit:

„Deze snelle groei naar een gelijkwaardig deelgenootschap in het nieuwe Koninkrijk stemt tot tevredenheid en schenkt vertrouwen in de toekomst".

doet dan ook wel denken aan de jager, die de huid verkoopt voordat de beer geschoten is.

Dan is er de kwestie van de overdracht der diensten, waarvan het zonnetje slechts Openbare werken in de handen van het Eilandsbestuur verlichten kan om van de overige diensten des te duidelijker te tonen hoelang en hoe desolaat ze al in balans hangen.

De algemene economische toestand wordt bij voortduring gunstig genoemd, ondanks het feit dat enige slapte, bijzonder op Aruba te constateren viel. Dan is er de belangrijke vrucht van wetgevend zwoegen, die de handelaren de verplichting op legt zekere

Zonsverduistering

goederen van prijsaanduiding te voorzien. Maar de eenvoudige burger heeft, helaas, geleerd, dat wettelijke regelingen op onze eilanden over het algemeen weinig reden geven tot juichen. Het is de uitvoering waar het op aan komt. En ook in dit geval zal menigeen geresigneerd zuchten en besluiten, dat de prijsjes blijkbaar nog niet aangekomen zijn.

Verder wordt het feit, dat de havens van Curaçao en Aruba hun voltooiing naderen een bijzonder motief tot voldoening genoemd, terwijl iedereen met zijn champagne zit te wachten op het nieuws, dat men ook een bestemming voor deze bijna voltooide havens heeft gevonden.

Ondanks alle zonnegoud drijft er toch nog hier en daar een wolkje aan de Antilliaanse hemel. Zo zijn daar 's Lands financiën, die „nog vele zorgen" baren. „Er wordt omgezien naar middelen om het hoofd te kunnen bieden aan de noodzakelijke uitgaven". Maar dan zal er toch eerst moeten worden omgezien naar wegen om de uitgaven tot het noodzakelijke te beperken. En wanneer die noodzakelijke uitgaven al zoveel zorgen baren, wat moet de goegemeente dan verwachten van de cadeaupolitiek, die o.a. bij de laatste begrotingsbehandeling weer met zoveel vasthoudendheid gevoerd werd?

Maar alle wolkjes ten spijt: het zonnetje van het optimisme had de dag praktisch in zijn zak, niet alleen om het verleden maar ook om de perspectieven van de toekomst op de meest hoopvolle wijze te vergulden, totdat.... „de Regering" op pijnlijke wijze het hoofd stootte tegen de rauwe realiteit van het dagelijkse Antilliaanse leven. Dit zonvergulde landschap van de Antillen werd immers triomfantelijk binnengedragen in een vergadering, waarin, zegge en schrijve, drie werkers aanwezig waren, die al dit schoons zouden moeten realiseren.

Het mag dus wel niet verwonderen, dat er toen zo zwart een wolk voor de zon kwam, dat het licht van de hoop in de duisternis der twijfel doofde.

Grote Drie beantwoorden nota van Sovjet Unie over Duitsland

Londen — De Verenigde Staten, Frankrijk en Engeland hebben Dinsdag geantwoord op de Sovjet-nota van 9 April, waarin het door de Westelijken gedane voorstel tot het benoemen van een commissie van de UNO voor vrije verkiezingen in geheel Duitsland, werd verworpen en waarin een commissie van de vier mogendheden werd bepleit.

De Westelijken stellen in hun antwoord voor een viermogendheden-conferentie te houden over de toekomst van Duitsland, zodra een onpartijdige commissie gerapporteerd heeft over de mogelijkheden van een verkiezing in geheel Duitsland.

De Westelijken geven nog altijd de voorkeur aan een UNO-commissie, doch zijn bereid ieder ander practisch en duidelijk omschreven voorstel van de Sovjet-Unie te overwegen. De Westelijken verwerpen het Russische standpunt, dat Duitsland verboden moet worden toe te treden tot regionale pacten. Voorts wordt de Russische opvatting bestreden, dat de Duitse Oostgrens langs de Oder-Neisse, als vastgesteld te Potsdam, definitief zou zijn.

De West-Duitse regering gaat eenstemmig accoord met deze nota van de Westelijke mogendheden, aldus regeringskringen in Bonn. Ook de Westduitse socialisten zijn ingenomen met het concrete antwoord van het Westen.

Diplomatieke kringen in Washington menen, dat het antwoord hoofdzakelijk bedoeld is om uit te vinden wat de Sovjet-Unie precies bedoeld met te zeggen, dat er algemene verkiezingen in Duitsland moeten worden gehouden en dat vervolgens besprekingen over een vredesverdrag met dit gebied moeten beginnen.

Verklaringen beëindigd.

Washington — Het Hoge Gerechtshof heeft op de tweede en laatste dag van de behandeling mondelinge verklaringen aangehoord over de vraag of president Trumans vordering van de staalindustrie wettig is. Volgens de advocaat-generaal Perlman is de industrie er ten enenmale niet in geslaagd te bewijzen, dat de maatregelen van Truman onherstelbare schade zouden hebben veroorzaakt. Het is onbekend wanneer het Hof uitspraak zal doen.

Moskou — De „Rode Ster", het blad van het Sovjet Leger, publiceerde Dinsdag een artikel van Joerzanof, waarin deze het „rapport van Fechteler" een bewijs noemde van groeiend gekibbel in het kamp van het agressieve blok.

Amerika desavoueert overeenkomst door Colson met gevangenen gesloten

Tokio — Met het commando op Koje is thans belast brigade-generaal Haydon Boatner, die o.m. in China heeft gevochten. Hij studeerde in Californië en tijdens zijn verblijf in China Chinees.

Het Amerikaanse ministerie van Defensie heeft bekend gemaakt, dat de door generaal Colson met de gevangenen gesloten overeenkomst op verscheidene punten misleidend is. In de overeenkomst is sprake van het doden van krijgsgevangenen door de troepen der Verenigde Naties, doch het ministerie zegt, dat dit betrekking heeft op de door opstandige gevangenen veroorzaakte onlusten in de kampen op Koje.

Voorts verklaarde het ministerie naar aanleiding van hetgeen in de overeenkomst wordt gezegd over de herbewapening van gevangenen en dat dit door de communisten te berde is gebracht. Er zijn — aldus het ministerie — geen gevangenen bewapend voor welk doel dan ook en iets dergelijks wordt ook niet overwogen.

Roden slaan er munt uit.

Tokio — Te Pan Moen Djon heeft generaal Nam Il verklaard, dat de Verenigde Naties openlijk hebben toegegeven de conventie van Geneve te hebben geschonden door het mishandelen van krijgsgevangenen en hij staafde deze beschuldiging aan de hand van de concessies door generaal Colson gedaan aan de gevangenen om generaal Dodd vrij te krijgen.

Langs het front was communistische artillerie actie. De luchtmacht van de verbondenen viel spoorwegen en wegen in Noord Korea aan; oorlogsschepen beschoten het gebied van Wosan en Songdjin.

Radio Peking heeft de Amerikanen er van beschuldigd giftgas te hebben gebruikt in de streek rond de neutrale zone van Kaesong tussen 22 en 25 April jl.

Nehroe vormt nieuw kabinet

New Delhi. — De premier van India, Nehroe, heeft Dinsdag een nieuwe regering gevormd, bestaande uit vijftien ministers, enkele uren na de opening van het pas gekozen parlement. Nehroe blijft minister van buitenlandse zaken. Er zijn zes nieuwe ministers. De belangrijkste portefeuilles, als financiën, defensie en binnenlandse zaken, blijven echter in handen van ministers uit het vorige kabinet van twaalf.

BRAZILIAANS VLIEGTUIG NEERGESTORT

Rio de Janeiro. — Een Braziliaans vliegtuig met 18 passagiers en een bemanning van vier koppen is tussen Sao Paulo en Bauru neergestort bij de rivier Pinheiros. De romp van het toestel werd gebroken. Vliegtuigen namen tekenen van brand waar. Het aantal slachtoffers is niet bekend.

Sao Paulo. — Nader wordt gemeld over het vliegtuig ongeluk dat gisteren nabij Sao Paulo is gebeurd, dat het vliegtuig is neergestort bij een poging tot een noodlanding even buiten Sao Paulo. Drie inzittenden werden op slag gedood; de bestuurder en de marconist overleden korte tijd later in een ziekenhuis. Alle negentien andere inzittenden werden gewond.

CURACAO

HET VERBINDINGS-VRAAGSTUK

Zoals de gouverneur gisteren in zijn troonrede mededeelde, is er een commissie ingesteld welke tot taak heeft het vraagstuk van de verbinding tussen de Bovenwindse en Benedenwindse eilanden te bestuderen. In deze commissie, zo vernemen wij van bevoegde zijde, hebben zitting de heren drs J.H. van Boven, voorzitter en de heren M.C. Cadieres, havenmeester, A. de Haan, inspecteur van de Scheepvaart, Ch Debrot jr, O.G. Torres en Norman M. Chumaceiro als leden.

Ook de heer Ch Voges, statenlid zal nog bij de commissie worden gevoegd.

„GANISELLA" KREEG SCHILDERIJ

Hedenmorgen vond aan boord van de „Ganisella", een van de tankers van de CSM die onlangs de havenboot ramde, een korte plechtigheid plaats. Mevr. M.M.J. Biermann-Nijdam, echtgenote van de heer J.G.A.M. Biermann, procuratiehouder van de BPM, die momenteel op Curaçao vertoeft, heeft als peetmoeder van het schip een geschenk aangeboden in de vorm van een schilderij.

De plechtigheid vond plaats in de lounge, waar alle officieren zich hadden verzameld. Met enkele toepasselijke woorden overhandigde mevr. Biermann het schilderij aan de kapitein, de heer A. Hansen.

Het schilderij stelt voor een gezicht op de Tafelbaai met op de voorgrond het Spaanse water. Het schilderij is geschilderd door de heer G. Hagedoorn. Bij de plechtigheid waren tegenwoordig de heer J. Biermann, de directie leden van de CPIM/CSM, dr R. Flachs en E.H. Larive en enkele officials van de CSM.

WILDE ZO MAAR NAAR BINNEN

Gisteren arriveerde een Venezolaan op Curaçao en dacht hier te kunnen blijven. Aangezien zijn papieren niet in orde waren werd hij er weer uitgezet.

VAN FUNCTIE BIJ DE C.P.I.M. ONTHEVEN.

Enkele zeer vooraanstaande functionarissen van de CPIM zijn met ingang van gisteren van hun functies ontheven in afwachting van een door de directie ingesteld onderzoek met betrekking tot maatschappij - aangelegenheden. Hangende dit onderzoek kunnen wij geen verdere mededelingen verstrekken, ook niet omtrent de achtergronden van deze schorsing, welke uiteraard groot opzien baarde.

BIJNA EEN RAMP IN DE ST. ANNABAAI.

Het is aan de plotselinge manoeuvre van de Amerikaanse T-2 tanker, de „Caribbean" te danken geweest, dat hedenmorgen geen ramp in de St. Annabaai is geschied. Hedenmorgen tegen 08.35 uur voer de tanker „Caribbean" de haven uit. Op dat moment zette het havenbootje koers van Otrabanda naar Punda. Het veerbootje vaarde achteruit en bleef achteruitvaren ondanks het feit, dat de tanker met sirene-gefluit de aandacht trachtte te trekken van de gezagvoerder van de havenboot.

De veerboot bleef tot ontzetting van de gezagvoerder van de „Caribbean" achteruit varen, het publiek op de veerboot schreeuwde en verkeerde in een paniekstemming. De tanker zette volle kracht vooruit en wist door sterk uit te halen — en hierdoor veel risico lopend om tegen de Pundakant op te varen — een aanvaring te voorkomen. Ooggetuigen wisten ons te melden, dat de veerboot op slechts enkele duimen na de tanker passeerde en onder de boeg van de achtersteven van de tanker vrij wist te komen.

Een dringend onderzoek naar deze gebeurtenis, die aan ruim 200 mensen het leven heeft kunnen kosten, zij hier met spoed vereist.

BRIEF VAN ANTILLIAANSE DELEGATIE AAN DR. DREES

Den Haag. — De Antilliaanse delegatie heeft heden aan de voorzitter van de RTC de volgende brief doen toekomen, die getekend was door de heer M.F. da Costa Gomez.

De brief luidt als volgt:

„Naar aanleiding van de 13 dezer afgelegde verklaring van de Surinaamse delegatie ter RTC stelt de Antilliaanse delegatie er, met eerbiediging van de opvatting van de andere delegaties, prijs op mede te delen, dat zij voortzetting van het overleg in de een of andere vorm, eventueel door een kerncomité, gewenst acht, waarbij, rekening houdende met de resultaten welke het tot nu toe gepleegde overleg heeft opgeleverd, gestreefd dient te worden naar een volledige overeenstemming omtrent de nieuwe rechtsorde".

DR P. DE BRUYN NAAR CANADA.

Een oude bekende vertrok van Curaçao, het was de heer dr P. de Bruyn, die zich op ons eiland veel bekendheid heeft verworven door het schrijven van tal van wetenschappelijke artikelen, welke zeer de aandacht trokken. De omstandigheden op Curaçao waren van dien aard, dat dr De Bruyn niet langer hier kon vertoeven en plannen maakte om te repatriëren om zich bij zijn gezin te voegen.

En zo vertrok Lion de Bruyn gisteravond naar Canada en uiteraard waren enkele van zijn getrouwe vrienden op Hato aanwezig om hem uitgeleide te doen. Wij wensen de heer De Bruyn van harte veel succes toe in zijn verdere leven.

GEDEGENEREERD!

Het toneelgezelschap „De Zwaan" heeft gisteravond gemeend in de Stadsschouwburg een programma te brengen, dat voor een „elck wat wils" zou moeten bieden.

Uiteraard wordt onder die term meer verstaan dan algemeen vermoed kan worden en zo kon het gisteren gebeuren, dat enkele clowns het publiek ging vermaken, o.a. door het debiteren van zg. geestige moppen, welke als zodanig niets van doen hadden. Integendeel, het is onbegrijpelijk hoe voor het voetlicht de meest smerige en gemene grappen de zaal konden worden ingeslingerd die het publiek zelfs confuus maakten.

Over het optreden van een meisje, dat amper de leeftijd van 7 jaren had bereikt en de gehele avond in luchtige kleding de „mambo" danste tot zelfs laat in de avond, willen wij kort zijn. Dit had met revue niets te maken, het was kinder-exploitatie.

Wij hopen, dat de betrokken autoriteiten een meer waakzaam oog zal tonen voor het optreden van gezelschappen, die de „volkskunst" heten te bevorderen en slechts uit zijn op geldelijk gewin ten koste van alles.

HOE DUUR HET IS

In Maart 1952, voor het eerst na het uitbreken van de Koreaanse oorlog, vertoonde het indexcijfer van kosten van levensonderhoud een neiging tot dalen.

Was reeds eerder, nl. van November 1951 af, in de textielsector een prijsdaling bespeurbaar, na Februari 1952 vertoonde ook de levensmiddelen-sector als geheel een prijsdaling. Hiertoe droegen vooral suiker en spijsolie bij.

Een prijsdaling van huishoudelijke artikelen had een geringe daling van het prijsindexcijfer van „diverse artikelen" tengevolge.

OPRICHTING MUZIEKSCHOOL

Op uitnodiging van het gouvernement der Ned. Antillen zal de heer W. Gehrels, directeur van de Amsterdamse muziekschool en van het Gehrels instituut, op 15 Mei a.s. per ss. Willemstad naar Curaçao vertrekken om aldaar en elders te adviseren inzake het muziek onderwijs en de oprichting van een gouvernements muziekschool.

D'R IN EN D'R UIT

Haven: in 4 vrachtschepen (6), 23 tankers (17) en 5 zeilboten (6). Er landden 128 passagiers, 121 in transito en 5 vertrokken.

Hato: 15 vliegtuigen landend en 15 vertrekkend. Er waren 226 passagiers, waarvan 118 in transito en 103 vertrekkend.

AANKOMST VLIEGTUIG

Het KLM vliegtuig van Dinsdagavond is hedenochtend 01.58 uur Ned. tijd op Schiphol geland.

SCHEEPVAARTBERICHTEN

Moor MacCowl naar Santos, **Coral Queen** van S. Martha, **Washington** naar Antwerpen, **Tiberius** naar Maracaibo, **Los Angeles** van Antwerpen naar Cartagena, **Santa Rosa** van New York naar La Guaira, **Taparaoa** naar Christobal en **Santa Anna** van Carupano.

HET WEER

Max. temp. 32.3 C. (90.2 F.); min. 26.6 C. (79.9 F.) en gem. 28.4 C. (83.2 F.). Windsnelheid: max. 22; min. 9 en gem. 15 knopen. Bewolking: heldere hemel 1, dicht bewolkt 1 en licht bewolkt 22 uren.

BURGERLIJKE STAND.

Geboren: op 9 Mei een dochter uit J. v.d. Vent—H. v. Egten, een dochter uit W. Varlack—E. Brill; op 12 Mei een dochter uit J. Mariana—D. Felida.

Overleden: op 11 Mei B. C. Cachimir (jongen 3 maanden); op 12 Mei J. M. Jansen (man 69 j.)

Antillen

LUCHTVAART EXAMENS

Uitslag van de in April gehouden examens voor de luchtvaart.

Examen Navigator aan boord van luchtvaartuigen.

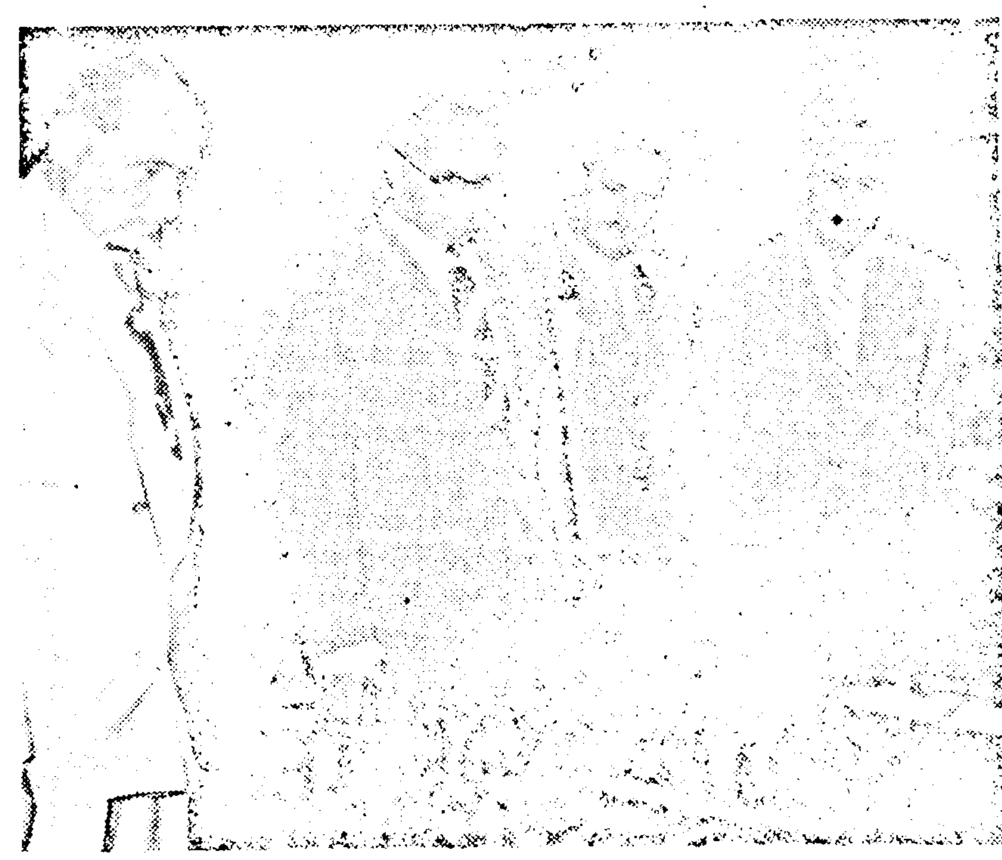
Geëxamineerd: 12 candidaten, afgewezen 1. Geslaagd de Heren C. Stolker, A.C. Guis, A.A. Smit, R. v.d. Kommer, J. Sprong, P.J. van Nieuwenhuyzen, C.R. Dierdorp, J.H. Wagemakers, H. v.d. Stroom, A. v. Ommen en D.A. Breurkes.

De heren G. Stolker, C.R. Dierdorp en (D.W.J. Westerveld) zijn hiermede voor het gehele theoretische gedeelte geslaagd

Examen vluchtadviseur.

Geëxamineerd: 9 candidaten, afgewezen 1, geslaagd de heren J.H. Wagemakers, J. Folkers, H. J. Eekels, C. Hofman, T. Werkhoven, A.H. Welschen, E.A. Kaersenhout en W.A. Sylaart.

De heer T. Werkhoven is hiermede voor het gehele examen geslaagd.

Z.E. de Gouverneur bezocht gistermiddag de drukkerij van de Curaçaosche Courant, waarvan hij zich uitvoerig op de hoogte liet stellen. Van l.n.r. directeur Gorsira, kapitein-adj. v.d. Beck, Z.E. de Gouverneur en adjunct-directeur Hoffman

Examen Verkeersleider.

Geëxamineerd, 8 candidaten, afgewezen geen. Teruggetrokken 2. Geslaagd t.w. de heren E.G. Vos, J.C. Plaate, F. de J. Felida, J.J.M. Veltman, N. Imant J.J. Boom en P.A. Stoelinga.

De heer P.A. Stoelinga is hiermede voor het gehele examen geslaagd.

Examen voor Grondwerktuigkundige der 2de klasse (Bevoegdheid CVI).

Geëxamineerd 2 candidaten. Geslaagd voor het gehele theoretische examen: de heren A.H. Welschen en H. de Groot.

Examen Verkeersvlieger (B)

Geëxamineerd: 4 candidaten, afgewezen 1, geslaagd voor onderdelen de heren H. v.d. Stroom en F. Acheson en G. Stolker.

Examen Sport en Toerismevlieger (A)..

Geëxamineerd: 6 candidaten, afgewezen 2. Herexamen voor een onderdeel: 1 candidaat. Geslaagd voor het gehele theoretische examen de heren J. Veenis, P.V. Erasquin, G. de Veer.

Examen Radiotelefonist a/b van luchtvaartuigen (algemeen certificaat).

Geëxamineerd: 1 candidaat, afgewezen geen. Geslaagd de heer G. Smit.

ARUBA

DE PICKNIC TEN BATE R.K. KERK WERD EEN SUCCES

Zo wij mochten vernemen is de picknic, welke te Bubali werd gehouden en waarvan de opbrengst bestemd was voor de R.K. Kerk te Oranjestad, een succes geworden. De opbrengst bedroeg ruim 2000 gulden. De organisatoren hebben dan ook wel eer van hun werk gehad.

DE KAMER VAN KOOPHANDEL IN EEN NIEUW PAND

Met ingang van heden is het kantoor van de kamer van Koophandel overgeplaatst van het Loodsgebouw naar het perceel Wilhelminastraat No. 2. De handelaren behoeven door deze verbetering thans niet meer de treden van het havenkantoor op doch kunnen rustig het meer geschikte perceel aan de Wilhelminastraat binnen stappen.

C.O.S.A. ONTBONDEN

In een op Maandagavond in de Flamingoroom te Oranjestad gehouden vergadering werd het Comité Opening Sportstadion Aruba ontbonden. In deze vergadering welke door de ondervoorzitter de heer N.E. Henriquez Sr. Werd geopend, voerde de voorzitter van de Stichting Stadion Aruba de heer Fred Beaujon het woord. Hij bracht dank aan allen die medegeholpen hebben de opening tot een succes te maken. De heer Henriquez bracht een speciaal woord van dank aan de commissie optocht en gymnastiek waarvan de heren J. Koopmans en Berger de leiding hadden. Het internationale baseball en voetbaltournooi zal door de respectievelijke bonden zelf worden geregeld. Gedurende de Pinksterdagen zal het baseball tournooi plaats vinden terwijl het internationale voetbaltournooi omstreeks Augustus zal worden gehouden.

ARUBA VERTEGENWOORDIGD BIJ DE OLYMPISCHE SPELEN IN FINLAND. HELPT ALLEN MEDE!

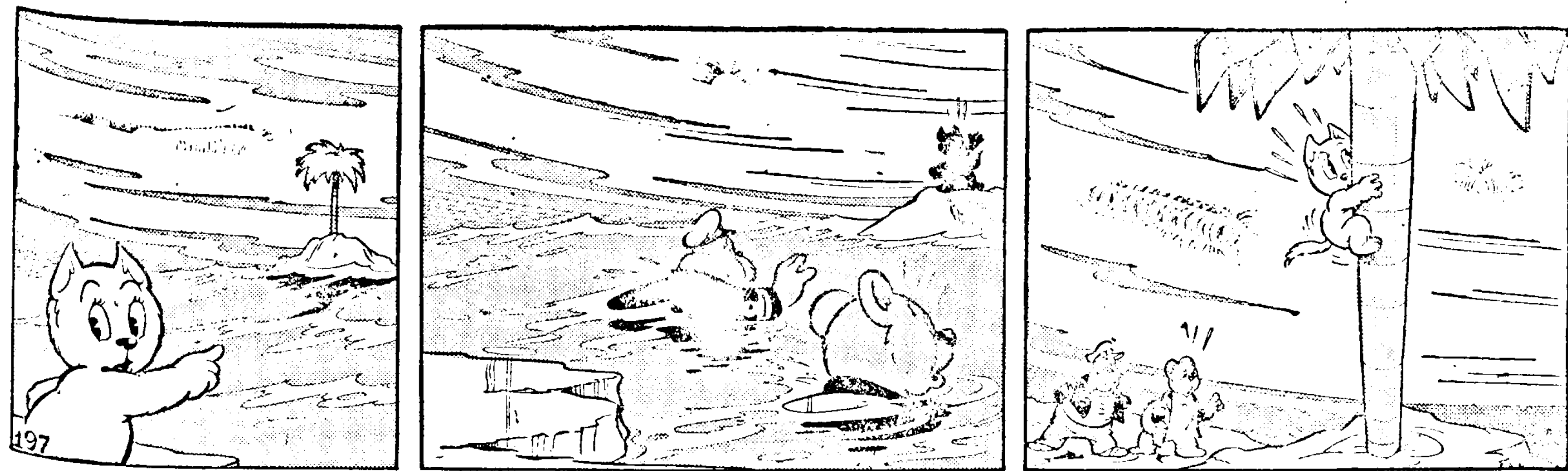
Zeven Arubaanse voetballers zijn opgenomen in de Olympische voetbalploeg welke over enige weken naar Europa zal vertrekken teneinde na het spelen van enige wedstrijden in Nederland en Frankrijk alsook in Denemarken, deel te nemen aan de grootse spelen van Sportmanschap en broederschap te Helsinki in Finland. Dat deze deelname van onze Arubanen aan deze reis van goedewil voor ons eiland van het allergrootste belang beschouwd moet worden spreekt voor zich zelf. De naam van de Nederlandse Antillen in het algemeen en van Curaçao en Aruba in het bijzonder zullen door de Wereld gaan. Vriendschapsbanden met andere volkeren zullen door onze sportlieden worden aangeknoopt en dat moet niet onderschat worden.

Teneinde de deelname van onze jongens tot een feit te maken, heeft zich onder auspiciën van de Aruba Voetbalbond een comité gevormd dat zal trachten door middel van intekenlijsten de benodigde gelden bijeen te krijgen. De gehele uitzending zal 60.000 gulden bedragen waarvan Aruba ook haar gedeelte zal dienen bij te dragen. Wij willen dan ook van deze plaats een ieder opwekken een steentje bij te dragen opdat Aruba niet voor ons zustereiland behoeft onder te doen. Aruba zal thans ook tonen dat zij de deelname van onze Arubaanse sportlieden naar de Olympiade zal weten te waarderen.

Het ligt in de bedoeling enige malen per week in ons blad de vorderingen van de inzameling te vermelden. Zorgt allen dat Uw naam niet op de lijst ontbreekt. Toont allen dat gij het belang van deze uitzending begrijpt.

1166

Tom Poes en de nieuwe ijstijd

iedere nacht komt weer een morgenstond — zo nu ook. Er en vele, ijzig koude uren voorbij. Het klappertanden van heer mel groeide aan tot het geraas van een verwijderde stoomfiets pen-knalpot. Maar toen de nood het hoogst was werd het nerig aan de kim.
„Een eiland!" riep Tom Poes. „Een eiland met een palmboom!"
„Onmogelijk!" bromde Wal Rus. „Dat moet een luchtspiegeling . Aan de Noordpool groeien geen palmbomen, meneer! O nee, n denken aan!"
Maar Tom Poes luisterde niet naar zijn tegenwerpingen. Ondanks de hekel, die hij aan water had, sprong hij in de zee en zwom naar het eilandje. En toen de kapitein hem even later daar zag staan zwaaien, moest hij het wel geloven. Hij trok de bibberende heer Bommel mee.

Tom Poes had intussen niet stil gezeten.

„Als ik in die boom klim heb ik een behoorlijk uitzicht!" dacht hij, de daad bij de gedachte voegend. Al klimmende kreeg hij echter een vreemd gevoel.

„Wat een rare stam!" dacht hij. „Glad en koud! Het lijkt wel.... het is net.... Die boom is van staal!"

Erven Eman procederen in Rotterdam tegen O.G.E.M. en Elmar

Is het "Electra-roof" of "Rouw past Electra"?

Rotterdam. — Drieeneenhalf uur lang duurden Dinsdagmiddag de pleidooien van Mr P.E. Briet en Mr M.C. de Graaf uit Leiden ener- en Mr F.A.M. Cavadino uit Rotterdam anderzijds in de civiele procedure, aanhangig gemaakt door de erven Eman op Aruba tegen de Overzeese Gas en Electriciteits maatschappij te Rotterdam en de Elmar op Aruba.

Toedracht der zaak

Mr Briet schetste allereerst de geschiedenis van Curaçao en Aruba en de politieke tegenstellingen. Wijlen John G. Eman aanvaardde de concessies toen de Overzeese dit niet aandurfde. De enige legale wijze waarop het bedrijf aan de familie Eman ontnomen had kunnen worden was onteigening volgens de bepalingen van de concessies. Maar het gouvernement trok om bepaalde redenen de concessie in, daarbij blijk gevend van een onbegrijpelijk wankel beleid.

Het gouvernement zichzelf in een noodtoestand gebracht hebbende, diende op zeer korte termijn een noodwetje in dat de gouverneur de bevoegdheid gaf aan te wijzen, welke goederen van het bedrijf Eman aan de maatschappij dadelijk zouden moeten worden overgegeven. Deze omvatten volgens Mr Briet slechts een deel van hetgeen tot het bedrijf Eman behoorde, dat met de rest bleef zitten. De Gas Maatschappij biedt voor deze goederen ongeveer Cf 600.000, terwijl de familie voor enige millioenen daarin heeft geinvesteerd.

De Gas Mij is niet van plan, aldus de raadsman enige vergoeding voor de niet onteigende zaken te betalen en evenmin voor bedrijfsschade. Het gouvernement heeft dan voor Cf. 600.000 een zeer voordelig bedrijf in handen gebracht van een voor dat land vreemde maatschappij en een eigen landskinderen — Eman, een oud energiek geslacht op Aruba — zwaar benadeeld. Mevrouw Eman, die geen vertrouwen zou hebben in de rechtspraak in de Antillen, maakte daarom de zaak hier aanhangig.

Juridische belichting

Mr de Graaff belichtte de juridische punten, waarover tussen partijen verschil van mening bestaat, o.m. de bevoegdheid van de Rotterdamse rechtbank, die hij aangewezen achtte om van de vordering kennis te nemen. Verder gaf hij zijn mening over de ontvankelijkheid van eisers vordering die mede gebaseerd is op de onrechtmatigheid van de bestuursdaden van de gouverneur van de Antillen, welke daden zijn verricht door een orgaan van de Staat der Nederlanden; de inhoud en aard van de concessies, welke aan eisers onrechtmatig ontnomen waren, en de onrechtmatigheid van de vordering van 11 November 1950, waarbij eigendommen van eisers onteigend werden en welke in strijd is met de wet op de staatsinrichting van Curaçao.

Raadsman sprak nog over de onteigeningsverordening en de in de concessies van eisers opgenomen naastingsregelen; de bevoegdheid van de rechter, deze verordening te toetsen aan de wet op de staatsinrichting; de onrechtmatigheid van de beschikking van de gouverneur van 14 November 1950, het derhalve zonder recht in bezit houden door de Elmar, van goederen, die tot het Electra-bedrijf behoorden, aangezien deze goederen niet krachtens de geldige titel aan deze N.V. zijn overgedragen. Tenslotte wees hij er op dat de Overzeese alle aandelen van Elmar bezit, welke N.V. hij dus een dochteronderneming noemde, welker gedragen beheerst worden door de Overzeese.

Verdediging

Mr Cavadino vertelde in zijn pleidooi, dat John G. Eman stroom van het gouvernement betrok, dat het van de petroleum maatschappijen Eagle en de Lago kocht. Per 1 Januari 1950 zou de Lago de stroomlevering stop etten; de Eagle was er al eerder opgehouden en met Electra werd onderhandeld over de bouw van een centrale. Spreker wees er op dat ook de Overzeese hiervoor een gegadigde was, en men streefde naar een combinatie van beide bedrijven. De onderhandelingen met Electra liepen op niets uit en toen volgde het overleg met de Gas Mij. die de concessie kreeg.

De Elmar werd opgericht en mevrouw Eman kreeg een plaats als commissaris. De Elmar zou de taak van de Petroleum Mijen overnemen namelijk stroom opwekken, doch omdat Electra niet aan de stroomvoorziening wilde meewerken, werd de concessie ingetrokken.

Raadsman legde een dossier over getiteld „De Electra roof", doch volgens hem had het beter genoemd kunnen worden „Rouw past Electra".

Hierna behandelde pleiter allereerst de onbevoegdheid van de rechtbank, die hij niet bevoegd achtte kennis te nemen van geschillen tussen niet in Nederland wonende eisers wat volgens pleiter niet wordt opgeheven door een wel in Nederland gevestigde N.V. mede te dagvaarden, zeker niet als dit alleen geschiedt om een forum te scheppen. Bovendien betreft de zaak niet in Nederland gelegen onroerende goederen.

Vervolgens achtte pleiter de ingestelde eis niet ontvankelijk, omdat daarbij alleen een declaratoire uitspraak wordt gevraagd. Ook de eis tot vaststelling, dat de Overzeese en de Elmar onrechtmatig jegens eisers zouden hebben gehandeld achtte pleiter niet ontvankelijk. Zelfs al zouden de aan de Overzeese verleende concessies in strijd geweest zijn met die van eisers en al zou de onteigening der aan eisers toebehorende zaken nietig en/of onrechtmatig geweest zijn — hetgeen hij bestreed — dan nog leverde de dagvaarding geen onrechtmatige gedraging op, omdat het verlenen van een concessie en het onteigenen van aan een ander toebehorende zaken overheidshandelingen zijn, waarvan de rechtmatigheid of de wettigheid niet ter beoordeling staat van een burger, die zonder meer gehouden is zich daarnaar te gedragen.

Pleiter betoogde dat zelfs de rechter en zeker de Nederlandse rechter niet bevoegd zou zijn deze overheidshandelingen te beoordelen, nog geheel daargelaten dat de feitelijke gronden waarop de onrechtmatigheid, respectievelijk onwettigheid der handelingen werd beweerd, onjuist waren.

Mr Cavadino concludeerde tot onbevoegd verklaring van de rechtbank en niet ontvankelijk verklaring, respectievelijk ontzegging van de eis.

Na de replieken werd de uitspraak bepaald op 17 Juni a.s.

Gouverneur Klaasesz opende 86ste zittingsjaar der Surinaamse Staten

Slechts bij buitengewone inspanning is er hoop

Paramaribo. — Gouverneur Klaasesz heeft het 86e zittingsjaar van de Staten van Suriname vandaag geopend.

Hij zeide dat de financiële positie van het land niet ongunstig is, ofschoon er nog een tekort op de betalingsbalans bestaat, hetgeen een deliberalisatie van de niet essentiële invoer uit Nederland en de invoering van quota voor goederen betaalbaar in Nederlandse guldens en sterlingvalutie nodig maakt. De gouverneur waarschuwde dat beperking van de invoer uit alle gebieden onvermijdelijk zal zijn en dat de Surinaamse deviezen reserves zullen moeten worden aangesproken. Dit is op zichzelf niet onrustbarend, maar de regeringsautoriteiten zullen maatregelen moeten nemen, om de afvloeiing op tijd een halt toe te roepen.

De gouverneur verklaarde dat de hoopvolle verwachtingen voor de toekomst van Suriname niet ongerechtvaardigd zijn, maar het volk zal zich buitengewone inspanningen moeten getroosten, willen de verwachtingen niet in teleurstelling verkeren. De uitvoering van de ontwikkelingsplannen zullen uiteindelijk geldelijke offers van de bevolking vragen. Voor 1953 moet rekening worden gehouden met een vrij aanzienlijke bijdrage voor de welvaartsplannen.

Spreker acht devaluatie van de Surinaamse gulden ongewenst, doch het scheppen van een juiste verhouding tussen productie en consumptie is meer dan nodig. Men zal niet kunnen ontkomen aan de mogelijkheid kapitaalsuitgaven in de toekomst door leningen te moeten dekken. Er zijn nieuwe industrieën nodig evenals bescherming van de bestaande.

Suriname heeft behoefte aan vergroting van het arbeidspotentieel het snelste middel is immigratie, vooral van landarbeiders. Het zal nodig zijn eersterangs landbouwproducten uit te voeren om, de tariefmuren en monetaire moeilijkheden ten spijt een gestadige afzet te vinden.

INDONESIERS IN SURINAME VOELEN ZICH ALS EEN VOETBAL

's-Gravenhage. — „Wij voelen ons als een voetbal, die door drie spelers naar elkaar wordt toegetrapt", aldus de heer Sumita, voorzitter van de Indonesische landbouwersvereniging in Suriname, die uiteenzette, dat de Indonesische groep in Suriname in staatkundig opzicht rechteloos dreigt te worden door het verkrijgen van het Indonesische staatsburgerschap, waarvan het eerste gevolg is, dat zij van de Surinaamse kiezerslijst wordt geschrapt. Thans, aldus Sumita, rijst de vraag, wat er moet geschieden.

Een oplossing zou zijn terugkeer naar het land van herkomst, waaruit zij volgens zijn zeggen onder voorspiegeling van nooit nagekomen beloften naar Suriname zouden zijn weggelokt. Het is een grief, aldus Sumita, dat het recht op vrije terugkeer naar Indonesië hun op zeer vreemde wijze ontnomen werd door uitbetaling van honderd gulden. Ons was beloofd, dat wij na afloop van ons vijfjarencontract in Suriname dit bedrag als premie zouden ontvangen bij het aangaan van een tweede verband.

Zij, die het Indonesische probleem in Suriname zuiver als een nationaliteitsconflict zien, stellen deze zaak te eenvoudig, aldus Sumita, die verre buiten het bevattingsvermogen dezer Indonesiërs liggen. Waar het wel om gaat, is de feitelijke situatie, waarin de Indonesiërs kwamen te verkeren.

Als het niet anders kan, willen zij weg op grond van hun recht op vrije terugtocht. De ontevredenheid onder de Indonesiërs in Suriname over de gang van zaken wordt steeds groter.

Zij wensen zo spoedig mogelijk, dat een oplossing wordt gezocht door overleg tussen de regering van de republiek Indonesië, waarvan zij staatsburgers zijn, van Nederland, dat hen naar Suriname heeft doen vervoeren, en van Suriname, waaraan zij ruim zestig jaren hun krachten gegeven hebben, aldus Sumita.

ARUBA

DE AMATEURS-AVOND OP 15 MEI A.S.

Naar aanleiding van verschillende vragen omtrent medewerking aan de door de Arubaanse Kunstkring georganiseerde amateurs-avond op Donderdag 15 Mei a.s. deelt men ons mede, dat het niet mogelijk is het programma verder uit te breiden. De aanvragen worden echter bewaard, zodat bij de organisatie van een volgend amateurs-concert rekening wordt gehouden met deze aanbiedingen.

Wat het programma van deze avond betreft: dit zal normaal doorgang vinden, daar mevrouw Born zich ook beschikbaar stelde om in het trio de plaats van de heer Ragan in te nemen. Het orkest zal voorts een Symphonie van Jos. Haydn spelen, alsmede twee ouvertures, Mary Spitzer zal een drietal pianostukken vertolken, w.o. van Mendelsohn en Chopin, terwijl het Politie Mannenkoor Aruba een zestal Russische liederen ten beste zal geven.

Er zullen geen kaarten in voorverkoop gebracht worden, 's-avonds aan de zaal heeft ieder tegen een uniforme prijs toegang.

Beurskoersen

Amsterdamse Beurs.

Koninklijke Olie	287⅜
Philips	152¼
Unilever	170¾
Scheepvaart Unie	134⅛
H. V. Amsterdam	88⅝
Cert. Ned. Handel Mij.	137½
Nationale Handelsb.	90¼
Escompto Bank	48 ex dividend
Internatio	148½
Cultuurbank	41⅛
3% Obl. Ned. Indië ...	89$^{15}/_{16}$
Alg. Kunstzijde Unie	133¼
Amsterdam Rubber ..	84¼
Kon. Pakketvaart Mij	120½
K.N.S.M.	122⅝
Deli Maatschappij	73¼
Aniem Nat. Rek.	66¼
3% Obl. Nederl. 1947	88⅞
3½% Dollar Oblig. Ned. 1947	93
3½% Obl. N. I. Spoor	51¾
Amsterdamse Bank ..	153
Deli Batavia (tabak)	98¾
Overz. Gas Mij (Nat. Bez.)	78
Borsumy.	115
Gem. Bez. Philips Nieuwe aandelen	146⅞
Lindeteves	128
Billiton II	169½
Algemene Exploratie	89¼
Kon. Java China Pakketvaartlijn	niet genoteerd.
Rotterdamse Lloyd ...	130½
Mij. Nederland	151¾
Unilever, nieuwe certificaten	166½
Kon. Ned. Hoogovens	142
Sedep	58 tot 60 laten
Deli Spoor	44
Ned. Ind. Spoor	13¾
Banda Rubber	85
Vorstenlanden	16½
Holl. Bank Unie	210
3½% Obl. Kon. Olie	107
Holland Amerika Lijn	150
Walvisvaart	90½

AGENDA

WEST-END: „Mirad los lirios del campo" 19 en 21 uur.

CINELANDIA: „Alburquerque" 19 uur; „Azahares para tu boda" 21 uur.

ROXY: „The imperfect lady" 19 en 21 uur.
APOTHEKEN: De weekdiensten der Apotheken worden waargenomen door: Botica Popular, Columbusstraat 5, tel. 1269 en Botica Brion, Brionplein 29, tel. 3222.
COLONNE RODE KRUIS: In geval van nood belt men: tel. 1520 — 1274 — 3689 — 3500.
SCHEEPSREPARATIE C.P.M.: Wachtdienst heer P. Hajénius, van 7 — 15 uur, tel. 1758.
WIT- GELE KRUIS: De nacht- en Zondagdienst der verpleegsters worden waargenomen door: Zuster Ziekman, Markstr. 1, tel. 1836.
OPENSTELLING TELEGRAAFKANTOREN:
Kantoor Hato: werkdagen van 07.00 — 18.45
Kantoor Handelskade op werkdagen van 07.00 — 19.45.
Kantoor Wilhelminaplein (CWZ-gebouw) dagelijks dag en nacht.

EILANDGEBIED CURACAO

Openbare aanbesteding voor de aanleg van de ELECTRISCHE INSTALLATIE in de in aanbouw zijnde uitbreiding van de R.K. Muloschool te Steenrijk, St. Albertuscollege, alhier.

Voorwaarden en tekening te verkrijgen bij het Bestuurscollege van het Eilandgebied Curaçao, Bargestraat 63, alhier; inlichtingen bij de afdeling „Toezicht Electriciteitsvoorziening O.W.", Parera.

Inschrijvingen onder gesloten couvert, gemerkt „Electrische installatie Uitbreiding R.K. Muloschool Steenrijk" te deponeren in de, voor prijsaanbiedingen, bestemde bus ten Bestuurskantore, Bargestraat 63, vóór 12 uur v.m. 19 Mei 1952. Op die datum zullen de inschrijvingsbiljetten in het openbaar worden geopend.

Het wnd Hoofd van de Dienst
van Openbare Werken,
A. A. VAN AMMERS.

CUROM

Woensdag: 17.30 Muzikale kinderuitzending; 17.50 Radio-Varieté; 18.20 Dinermuziek; 18.45 Nieuws; 19.00 Uitzending in het Papiament; 19.30 „Wat de handel biedt 20.30 „The voice of the Windward Islands"; 21.00 Conjunto-avond Quinteto Allegre; 21.40 Gramofoonplaten; 21.55 Nieuws en Sluiting.

P.C.J.

Woensdag: 19.00 Nieuws; 19.17 Muziek; 19.27 Voetbalwedstrijd Nederland — Zweden; 20.50 Nieuws van de Kerken; 20.55 Avondgebed: Prof. Dr J. H. Bavinck; 20.58 Sluiting.

AVROS.

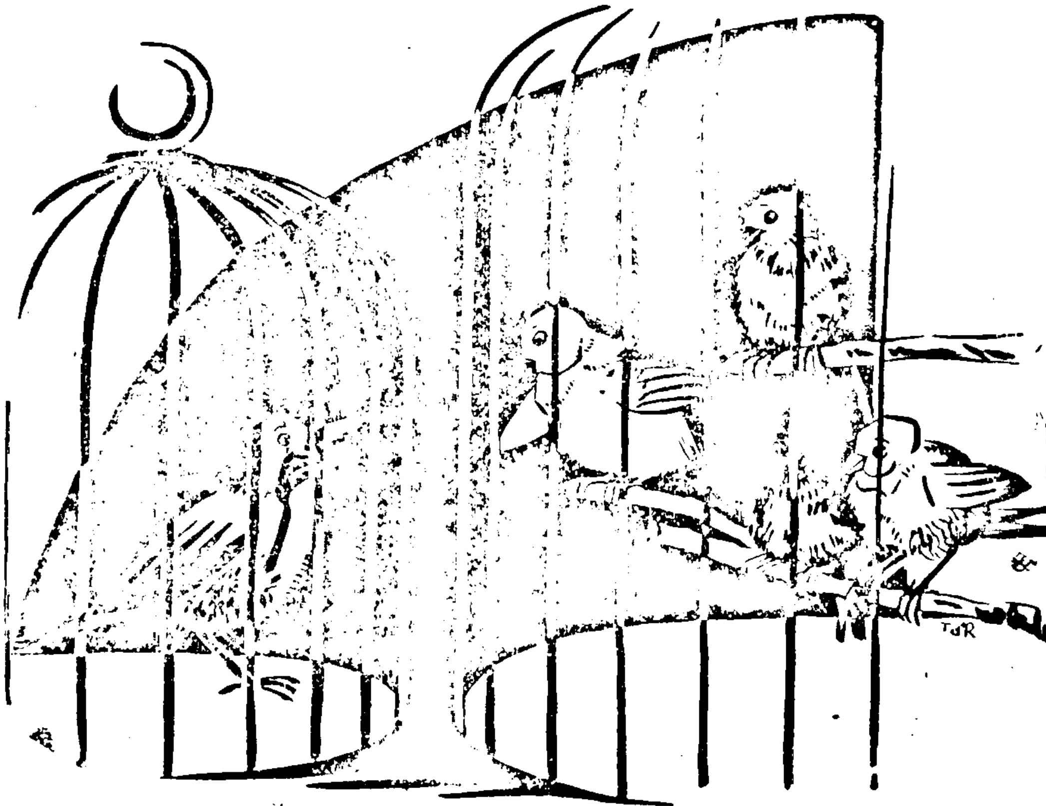
Woensdag: 16.00 Reclame-uitzending; 16.30 Voor de jarigen; 17.00 Omroep-advertenties; 17.15 Voor kinderen; 17.25 Draaiorgel; 18.00 Indonesische muziek; 18.40 Nieuws; 19.00 Nieuws; 19.10 Klassiek concert; 20.50 Nieuws en Sluiting.

AMIGOE VAN DE JEUGD

De gevangen lijster

In de vogelwinkel van meneer Willemse was 't een lawaai van belang. De goudgele kanaries jubelden hun hoogste lied uit en probeerden daarmee het geraas van de tram te overstemmen, die iedere vijf minuten rakelings langs de grote winkelruit rolde Meneer Willemse verkocht in hoofdzaak kanaries; er waren er wel honderd. In een grote kooi in een van de hoeken zat nog een papegaai en dan waren er nog enkele parkieten; verder stonden er vele aquariums met zwijgend rondzwemmende vissen. En dan opeens in een andere hoek: een lijster, een doodgewone, jonge lijster. Verbaasd keken alle vogels naar het kooitje en de papegaai vroeg.

„Wat ben jij er voor een? Waar kom je vandaan en wat kom je hier doen?"

„Ik ben een zanglijster", zei de vogel.

„Een zanglijster, ha, ha, dat horen we", lachte de papegaai. „Neem me niet kwalijk, hoor, maar je zingt niet erg veel!"

„Ach, ik heb ook geen zin om te zingen", zuchtte de lijster. „Ik hoor hier niet thuis, ik voel me zo ongelukkig. Jullie niet?"

„Ongelukkig? Wij?" vroegen de kanaries als uit één mond. „'t Is hier toch best, goed eten en drinken en warmte, wat wil je nog méér? Waarom ben je dan hier gekomen?"

„Ik ben hier gebracht door een klein meisje", vertelde de lijster. „Je moet weten, ik woonde in een groot nest, hoog, hóóg in een eikeboom, die weer tussen allemaal andere eiken stond. Daar woonden we met z'n zessen; mijn vader en moeder, mijn broertje, twee zusjes en ik.

O, wat was 't er heerlijk! Overal gesjilp van vogels, die vrij rondvlogen en niet in een kooi zaten zoals jullie! Eekhoorntjes met hun lange pluimstaarten sprongen van tak op tak, de regen en de dauw waren ons drinkwater en vader en moeder brachten ons lekkere, vette pieren. Als ik er aan terugdenk, begrijp ik niet, dat ik zo dom en ongeduldig was. Maar ik wilde zo graag groot zijn en alles van dichtbij bekijken! En op een dag boog ik me te ver over de rand van het nest.... en viel naar beneden....

't Was net zoals vader me altijd gezegd had, mijn vleugels waren nog niet sterk genoeg om te vliegen en bovendien had ik mijn poot gebroken. Vader en moeder konden me ook niet helpen; ik fladderde zo'n beetje rond, tot dat kleine meisje me vond en me hier bracht. Maar o, ik verlang zo terug naar mijn familie en naar mijn vrijheid!"

„Wat een treurig verhaal", zei de papegaai en de kanaries waren er stil van geworden, hoewel ze de helft niet begrepen hadden van wat de lijster vertelde. Ach, zij waren nu eenmaal gewend aan hun leventje; vrijheid hadden ze nooit gekend.

* * *

Een paar dagen gingen voorbij.

Toen kwam op een middag hetzelfde kleine meisje de winkel binnen en ze stapte met meneer Willemste recht op onze lijster af.

Die begon zenuwachtig te hippen.

„O," riep het meisje blij, „het pootje is weer helemaal beter! Wat ben ik blij! Zal ik hem nu meteen wegbrengen?"

„Ik vind 't best", zei meneer Willemse en hij nam het kooitje en gaf het het meisje in de hand.

„Ach", zei de lijster, „nu moet ik van jullie ook weg. Wat zal er nu weer met me gaan gebeuren?" En hij werd nog verdrietiger, want hij wist niet, dat meneer Willemse, die erg veel van beesten hield, gezegd had:

„Goed, Ik wil hem graag even hier hebben en proberen zijn pootje te genezen, maar ik houd geen vogels gevangen, die in de vrije natuur thuishoren. Dus, meisje, als hij beter is, dan breng jij hem terug naar de plek, waar je hem gevonden hebt, dát moet je me beloven."

Dat had ze graag beloofd en nu was het ogenblik gekomen, waarop ze hem terug ging brengen, maar dat wist de lijster natuurlijk niet! Eerst reden ze een eind in de tram en toen ze uitstapten, zag onze lijster hoge bomen, 't leken wel zijn eigen hoge bomen! Hij zag vogels! O, was hij nu maar vrij! Wanhopig fladderde hij tegen de tralies.

Tot ze bij een boom kwamen, die hem héél bekend voorkwam. Hij werd steeds onrustiger, want, heus, het was zijn eik, de eik, waar hij geboren was!

En toen, toen maakte het meisje het deurtje open, nam hem in haar handen en zette hem voorzichtig op een lage tak.

De lijster begreep het nog niet; versuft bleef hij zitten. Toen fladderde hij wat met de vleugels en zei zacht:

„Tsjiep, tsjiep", en wie hoorde dat en kwam snel aangevlogen? Zijn eigen moedertje!

Daar kwam ook zijn vader en z'n ene zusje, en het duurde niet lang, of de hele familie was weer bij elkaar.

Ze zagen al gauw, dat ze voor dat kleine meisje niet bang hoefden te zijn! Wat waren ze gelukkig!

Er kwam geen eind aan hun verhalen en alle vogels uit de nabijheid kwamen aangevlogen, om ook te luisteren.

Het kleine meisje danste naar huis met het lege kooitje en 's avond, toen ze in bed lag, zei ze: „Ik ga dromen van mijn lijster en hóé blij ze waren."

En in de hoge, hoge eik jubelde vader lijster zijn vreugde uit in de stille lente-avond, omdat zijn zoon weer in het nest was teruggekomen.

WAAROM?

— Waarom zeg je toch altijd: tandborstel en niet tandenborstel? Je hebt toch meer dan één tand te poetsen?

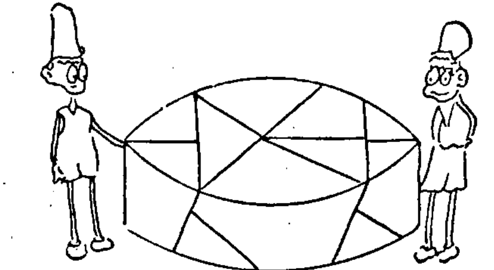
— Ja, maar je zegt toch ook schoenborstel?

— Juist, maar je poetst maar één schoen te gelijk.

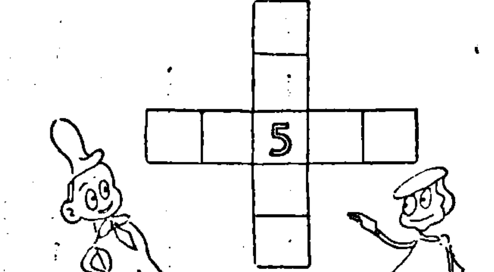
— O ja? En waarom zijn haarborstel?

TAARTPUZZLE

Hoeveel stukken taart zijn er hier gesneden?

CIJFERPUZZLE

Zet de getallen **1, 2, 3, 4, 6, 7, 8** en **9** in de open vakjes. Maar doe het zo, dat je verticaal en horizontaal steeds 25 krijgt. Elk getal maar één keer gebruiken.

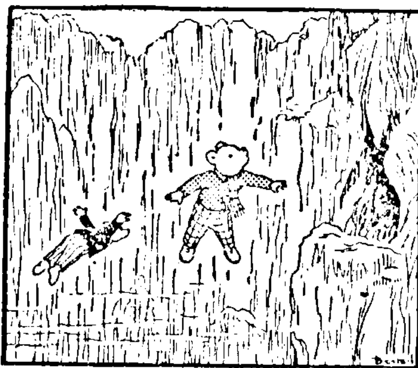
ACHILLESHIEL

Een der dappersten uit de Trojaanse oorlog was Achilles. Hij gold voor onkwetsbaar, uitgezonderd een kleine plek die zich bevond aan de onderkant van de dikke pees, welke in het menselijk lichaam van de kuit naar de hiel loopt. Deze plek wist een van zijn tegenstanders met zijn pijl te raken, wat het einde van de Griekse held betekende. Vandaar dat men wel van een achilleshiel spreekt, als de kwetsbare of zwakke plek van een bepaalde zaak wordt bedoeld. De pees wordt achillespees genoemd.

Ruperts geheimzinnige paadje

41. Nu Klaas Kikvors verdwenen is, moeten Dirk en Rupert maar zien, dat ze zonder hulp verder komen. Voorlopig gaat het fijn en dus vergeten ze voor een ogenblik alle ondervonden narigheden. Want vliegen is toch maar een reuze gewaarwording, ze proberen de vogels in alles precies na te doen. Eerst zweven ze een tijdje door de lucht, dan fladderen ze wat om elkaar heen, schieten pijlsnel omhoog of laten zich zwierig naar beneden glijden. En derwijl staat ook hun niet stil, want ze doen best om het tsjilpen van de gels na te doen. Dat ze natuurlijk een reuze spelletje, maar ze word ook aardig moe van en den we hen na een tijd gens op een paar stene 'ns uit te blazen. Ze h al gauw in de gaten, toch niet helemaal alleen Boven hun hoofden zien de mist figuren van dieren voorbij trekken Klaas Kikvors, die ze meest nodig hebben, wel voor goed verdw Plotseling schiet Rupert te binnen: „Zeg, luister eer zegt hij opgewongen „nu kunnen vliegen, is het schien de bedoeling dat over die rotsen moeten weer in Notenbos te kom Wat denk jij er van?"

42. „Ik vind het een pracht idee", roept Dirk en hij springt meteen op alsof hij er op staande voet van door wil. „Kom, ik ben al op pad," zegt ie.

„Wat, wil je nu al aan de slag?" lacht Rupert. „Niet zo heet gebakerd, rust eerst maar eens uit, want wie weet hoe lang we nog moeten vliegen."

„Ja, daar heb je gelijk in," moet Dirk toegeven. weet hoe ver we nog huis zijn; en het is de of we nog wel zullen kur vliegen als we eenmaal Tipsy Land zijn".

„Maak je in 's hemelsn geen zorgen voor de tijd". Rupert. „Laten we daar beste maar van hopen".

Ze gaan op hun rug en turen met de handen het hoofd naar boven. Ze gen daar ieder met hun e gedachten te piekeren, Rupert het sein geeft vertrek. Vol frisse moed s ze de armen en hebben één verlangen: aan de and kant van deze rotsen te kom en te proberen de weg Notenbos terug te vin Maar alweer zijn ze verge dat juist dit in Tipsy L verboden is, want....

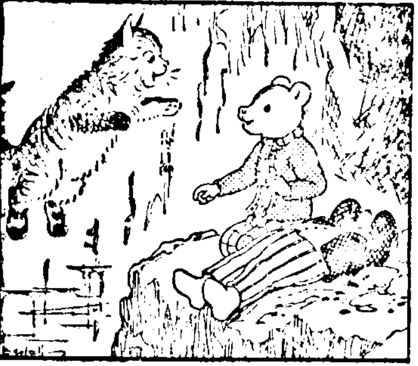
43. Ja, want wat zien ze gebeuren? De bergtoppen lijken wel onbereikbaar, de rotsen worden steeds hoger en hoger. Ze hebben dat niet zo gauw in de gaten, maar als ze al bijna twee uur gevlogen hebben en er nog steeds niet zijn, wordt Rupert wanhopig.

„Hoe kan dat nou?" zegt ie ontmoedigd. „Ik kan me toch niet zo in de afstand vergist hebben. Het duurt me veel te lang! Dirk, wat is er aan de hand? Snap jij er wat van?"

„Wat zijn we begonnen", klaagt deze. „Ik begin er warempel nog honger van te krijgen ook. Hoe lang kan nog duren, Rupert? Ik niet, dat die rotsen zo waren!"

Rupert neemt de omgev eens goed op, kijkt aand tig naar boven en ja, gaat hem een licht op Dirk, kijk eens naar boven weet ik het, we komen nooit, hoe hoger we vlieg hoe harder de rotsen groe Heb je ooit zo iets mee maakt? Maar ach we zijn mers in Tipsy Land en doe je er tegen! We doen beste, maar terug te voordat we zo moe word dat we naar beneden valle

„Ja er zit niets anders huilt Dirk. Hij is weer h maal de moed kwijt. Maar hebben al meer gezien, dat hier in Tipsy Land stee hulp komt opdagen, wann de nood het hoogst is en gaat het ook nu weer. Ja schrikken geweldig, daar zien ze opeens een re kat uit de niet te voorsch komen.

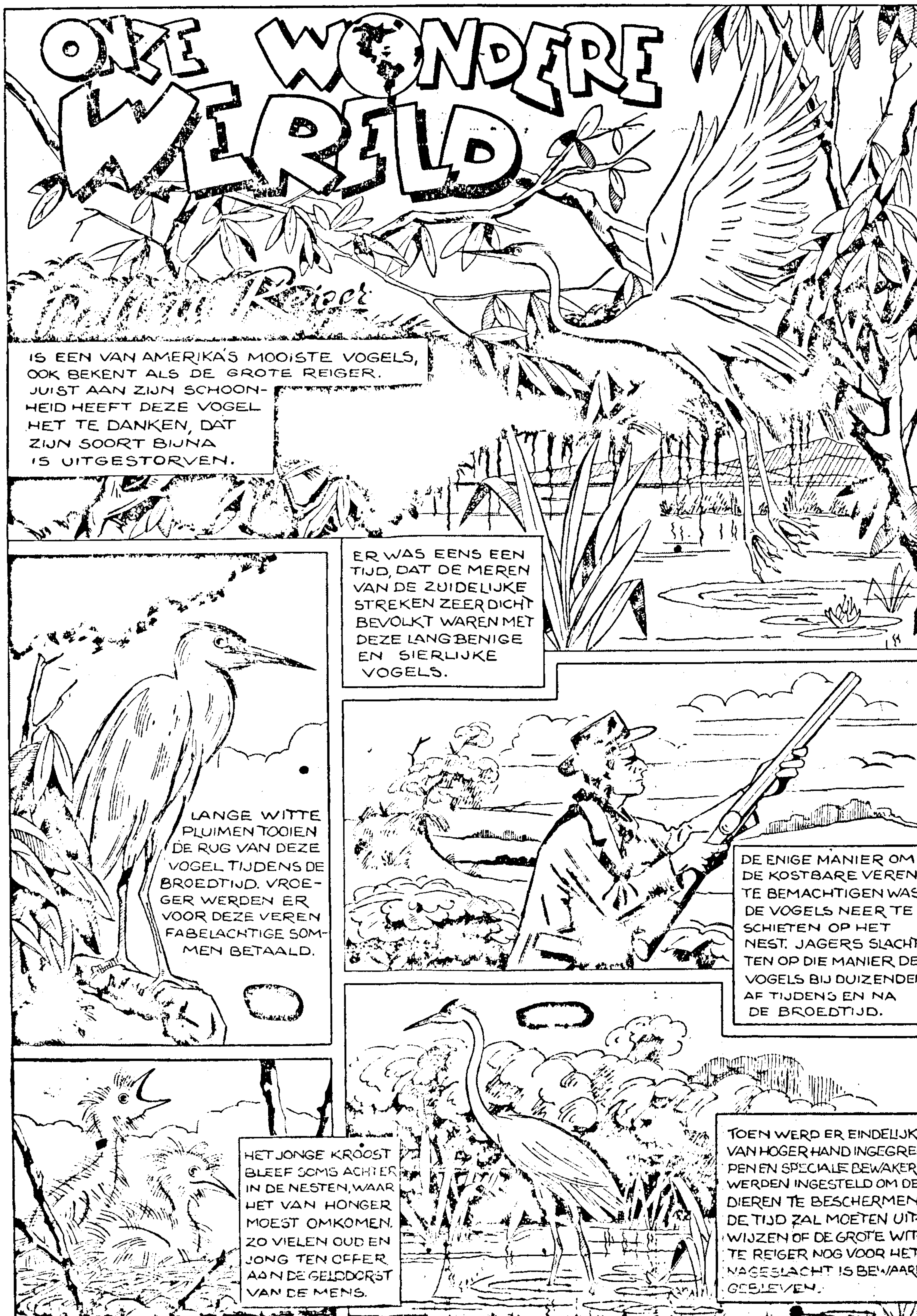

44. Dirk vliegt bang de kant van Rupert uit; 't is ook zo'n groot beest en ze kijkt helemaal niet bepaald vriendelijk. Die twee blijven haar verschrikt aankijken en weten niet wat ze zeggen moeten. Maar het dier schijnt daar helemaal niet op te wachten. Ze begint immers uit zich zelf: „Wel wel, 'n mooie dag om te vliegen, hé? Wie zijn jullie? Ik heb je nog nooit hier gezien. Vreemdelingen?"

„Ja" antwoordt Rupert. „We zijn hier voor 't eerst en we hebben vroeger nog nooit gevlogen ook. Maar we hebben er al lang genoeg van en willen nu naar huis terug; goed of niet goed, we willen weg."

„Wel, wel, dat is nog eer mannentaal!" lacht de „Maar wat wil je thuis doe Je kan nergens anders vlieg dan in Tipsy Land. Waaro blijf je niet hier bij ons? ten we daar eerst eens over praten." Zo gezegd, zo ge dan, ze zoeken een mooi ple je uit, maar Dirk Dasho is te moe om te blijven zitte en heeft veel meer zin in een dutje. Hij zegt alleen „ma „Wind je vooral niet op pert, daar heb je me geen gewaarschuwd. Vergeet het je bij alles kalm moet ven anders raken we van wal in de sloot".

„Ja, en gelijk heeft hij." de kat vriendelijk. „blijf alles kalm. Ik zie, dat jull alle twee erg vermoeid en ik zal je daarom niet lang lastig vallen. Blijf hier rustig zitten, ik ben zo we terug en dan vertel ik je schien wel, hoe je naar kan". En langzaam verdwijn de kat weer, nagestaard do een Rupert, die vol verwo t.ng is.

't Erfgoed der Helfensteiners

Niet lang kon graaf Ulrich zich verheugen over 't nieuw opbloeiende geloofsleven in z'n heerlijkheid. Reeds in 1570, drie jaren na z'n terugkeer tot de Kerk, rukte hem de dood in de ouderdom van 49 jaar, na 'n lang en smartelijk, maar met groot geduld geleden ziekbed, uit 't leven. Met z'n kleinzoon Hendrik stierf in 1627 't edele geslacht van Helfenstein uit. De heerlijkheid ging in andere handen over; van 't trotse slot, dat eens graaf Ulrich „niet zo weinig" gekost had, staat nog slechts één vleugel.

Niet ver van de oude Ave-Mariakerk te Deggingen verheft zich bij 't begin van 't bos, door linden beschaduwd, sinds 300 jaren 'n kerk in late barokstijl. Haar wondervol, bijna geheel in wit gehouden koor met 't heerlijke, van goud glazend hoogaltaar en de bevallige, reine Engelengestalten, die 't oude beeld der Moeder Gods omzweven; 't brede helverlichte middenschip, waarvan 't gewelf versierd is met de schilderingen van de kunstenaar Wannenmachers, die de glorie der Onbevlekt Ontvangene melden en 't volk onderrichten; de hoge ramen, waarvoor als huldigend de lindebomen staan; de wonerbare stilte en de adem van zoete vrede en devote stemming, die tot bidden opwekt: dit alles bijeen, zoals 't de arme Agnes in 't droombeeld aangeduid werd, werkt nog heden in op ontelbare vrome harten en kunstzinnige gemoederen. De kerk met de schone naam „Ave Maria" is 't lievelingsheiligdom der Katholieken 't „Geisendal" geworden.

Van de oude, eens zo ver in 't rond beroemde bedevaartskerk van Dozburg is slechts één ding tot in onze tijd bewaard gebleven: 't Genadebeeld, dat nu in Wiesensteig in de heerlijk gerestaureerde Stiftskerk op 't Moeder Gods altaar staat. De Dozburgerkerk zelf is, nadat zo zovele stormen te boven gekomen was, bij 't begin der vorige eeuw aan de secularisatie ten offer gevallen. Vergeefs zoekt de pelgrim in de brede bocht van 't gebergte haar vroegere plaats. Maar al is ook geen steen op de andere gebleven en getuigen van de voormalige heerlijkheid der Helfensteiners ook slechts weinige overblijfsels: onveranderd en ongebroken leeft in 't gehele gebied der vroegere Helfensteinse graafschap 't oude katholieke geloof, dat graaf Ulrich aan z'n huis en volk teruggegeven heeft als de kostbaarste erfenis der Helfensteiners.

EINDE